

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sža/27/2014
Identifikačné číslo spisu:	1014201195
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1014201195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: G. Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník Afganskej islamskej republiky, t.č. Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, zastúpený Mgr. Jurajom Köllnerom, advokátom, Koceľova č. 14, Bratislava, proti odporcovi: Prezídium policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície PZ Bratislava, Hrobákova č. 44, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. PPZ-HCP-BA6-112-009/2014-AV zo dňa 26.06.2014, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/20/2014-19 zo dňa 22.07.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/20/2014-19 zo dňa 22. júla 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Sp/20/2014-19 zo dňa 22.07.2014 odmietol opravný prostriedok navrhovateľa - G. Y. Y., nar. XX.XX.XXXX (v rozhodnutí krajského súdu bol nesprávne uvedený ako dátum nar. XX.XX.XXXX), štátneho príslušníka Afganskej islamskej republiky, podľa § 250p veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa do zápisnice o podaní vyjadrenia č. PPZ-HCP-BA6-112-011/2014-AV zo dňa 26.06.2014 práva na podanie opravného prostriedku výslovne vzdal, pričom tak učinil po prečítaní napadnutého rozhodnutia a v prítomnosti tlmočníka do perzského jazyka D. E. a uvedenú skutočnosť navrhovateľ potvrdil svojim podpisom do predmetnej zápisnice. O tomto procesnom úkone a jeho následkoch bol navrhovateľ odporcom riadne poučený a v zápisnici prehlásil, že práva podať odvolanie sa vzdal dobrovoľne, počas tohto konania nebol na neho vyvíjaný žiaden fyzický, ani psychický nátlak, s obsahom zápisnice súhlasil a nežiadal zmenu, ani jej doplnenie. Krajský súd tiež uviedol, že z obsahu administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ po celú dobu konania nijako nenamietal, že by prekladu ustanoveného tlmočníka nerozumel, nenamietal ani osobu tlmočníka a súhlasil s podaním jeho tlmočnickeho úkonu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal krajský súd za to, že v danom prípade boli naplnené podmienky právne účinného vzdania sa odvolania tak, ako to predpokladá

ustanovenie § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok). Z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a neboli tak splnené podmienky na jeho preskúmanie postupom podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p., keďže navrhovateľ už nebol oprávnenou osobou na podanie opravného prostriedku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd sa zaoberal jeho opravným prostriedkom iba formálne a nevysporiadal sa dostatočne s jeho námietkami. Uviedol, že si nebol vedomý skutočného významu vzdania sa práva na podanie opravného prostriedku a napriek prítomnosti tlmočníka nepochopil jeho právne následky. Namietal aj dobu trvania celého konania (jedna hodina a 25 minút), počas ktorej nebolo možné, aby sa oboznámil s podkladmi a preštudoval listinné dôkazy, a to bez právneho vzdelania, či zastúpenia a v cudzom jazyku. Vzhľadom na rýchlosť, akou správny orgán konal, sa tiež domnieval, že v skutočnosti nebol riadne poučený o svojich právach, vôbec im neporozumel a vôbec nevedel, o čom sa konalo a aký to malo preňho skutočný právny dopad a rovnako mu ani nebol poskytnutý priestor, aby mohol svoje práva uplatniť. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporcu o zaistení navrhovateľa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zároveň aby nariadil bezodkladné prepustenie navrhovateľa zo zaistenia.

Odporca sa k podanému odvolaniu vyjadril listom zo dňa 12.08.2014, v ktorom uviedol, že podané odvolanie neobsahuje žiadne nové dôkazy, resp. skutočnosti, ktoré by viedli k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že dodatočné námietky navrhovateľa o jeho právnej nespôsobilosti a jeho pochybnosti o riadnom poučení nemožno akceptovať, keďže v konaní mu bol ustanovený tlmočník a v troch spisovaných zápisniciach mu bola položená otázka, či rozumie prítomnému tlmočníkovi, pričom navrhovateľ vždy uviedol, že rozumie a súhlasí s jeho tlmočením.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov, uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech, a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 250l ods. 1 a 2 O. s. p. sa podľa ustanovení tejto hlavy (Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250p O. s. p. ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravných prostriedkov odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ sa po prevzatí napadnutého rozhodnutia o zaistení č. PPZ-HCP-BA6-112-009/2014-AV zo dňa 26.06.2014 vzdal práva na podanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu v zápisnici o podaní vyjadrenia č. PPZ-HCP-BA6-112-011/2014-AV, spísanej dňa 26.06.2014, čo potvrdil svojím podpisom. Na otázku, či rozumie prítomnému tlmočníkovi do perzského jazyka uviedol, že jeho prekladu plne rozumie a súhlasí s jeho tlmočením. Ďalej navrhovateľ uviedol, že práva na odvolanie sa vzdáva dobrovoľne, k veci nemá viac čo dodať, súhlasí s obsahom zápisnice, nežiada v nej vykonať žiadne zmeny, ani ju doplniť a počas podania vysvetlenia nebol na neho vyvíjaný žiaden fyzický, ani psychický nátlak. V zápisnici sa nachádzalo aj poučenie o práve podať odvolanie podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) s vysvetlením, čo úkon vzdania sa odvolania znamená - t.j., že vyjadruje vôľu účastníka konania v konkrétnej veci nevyužiť svoje zákonné právo na podanie riadneho opravného prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu a jeho dôsledkom bude, že rozhodnutie nadobudne právoplatnosť okamihom vzdania sa odvolania. Procesný úkon, ktorým sa navrhovateľ vzdal možnosti podať odvolanie, je úkonom

neodvolateľným a vzdanie sa odvolania má preto za následok, že účastník nemôže neskôr odvolanie podať.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo zrejmé, čo chcel navrhovateľ vyjadriť svojim právnym úkonom - vzdaním sa práva podať odvolanie proti rozhodnutiu odporcu o zaistení, ktoré je predmetom preskúmania súdom. Navrhovateľ bol riadne o tomto úkone správnym orgánom poučený a boli mu vysvetlené aj dôsledky tohto úkonu. Procesný úkon, ktorým sa navrhovateľ vzdal možnosti podať odvolanie, je úkonom neodvolateľným a navrhovateľ ním realizoval svoje zákonné oprávnenie. Vzdanie sa odvolania má za následok, že navrhovateľ nemôže neskôr podať odvolanie.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že námietky navrhovateľa, uvedené v odvolaní, neboli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia, keďže úkon vzdania sa podania opravného prostriedku urobil navrhovateľ slobodne. Krajský súd tak správne odmietol opravný prostriedok navrhovateľa. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/20/2014-19 zo dňa 22.07.2014 ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. Týmto rozhodnutím Najvyšší súd Slovenskej republiky nadväzuje na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť (vid'. napr. sp. zn. 1Sža/51/2011 zo dňa 11.10.2011 a sp. zn. 10Sža/46/2011 zo dňa 13.09.2011).

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250k ods. 1 O. s. p. a 250l ods. 2 O. s. p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporca nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.